

Cuvântul IPS Mitropolit Nicolae la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

În condiții cu totul deosebite de alți ani, am călătorit duhovnicește prin cele 40 de zile ale Postului Sf. Paști. Semnele temerii de noua boală s-au arătat de la începutul Postului. Dar am călătorit împreună în Biserică în Duminica Ortodoxiei și cea a Sf. Grigorie Palama. Deja în duminica Sf. Cruci am descoperit împreună în rugăciune sensul profund al luării Crucii și urmării lui Hristos: asumarea chemării noastre de creștini, a responsabilităților față de familie, prieteni și toți semenii cu răbdare, nădejde și credință în ajutorul lui Dumnezeu. De sărbătoarea Bunei Vestiri, am înțeles că suntem încercați ca și Maica Domnului prin sufletul căreia a trecut sabie spre "devenirea" noastră întru creștini rugători și încrezători în mijlocirea Sfintei Fecioare. Și am continuat Postul Sf. Paști cu exemplele de smerenie și pocăință ale Sfântului Ioan Scărarul și Sfintei Maria Egipteanca. Ne-am îndemnat să ne rugăm mai mult în chilia noastră, în această izolare asemănătoare viețuirii lor în pustie, pentru dobândirea înțelegerii duhovnicești a sensului vieții noastre pământești.

Și iată-ne ajunși la sărbătoarea Intrării Domnului în Ierusalim, a întâmpinării Împăratului păcii care așteaptă să fie primit în sufletele noastre. Mântuitorul intră în Ierusalim călare pe un asin ca să vestească tuturor pacea. Pacea lui Dumnezeu, care înseamnă împăcare cu Dumnezeu, cu noi înșine și cu semenii. Se cuvine să

urmăm și noi acum cuvintele Sf. Ioan Gură de Aur, "purtând și clătinând nu ramuri de frunze, ci aducând ca dar lui Hristos omenie, virtute, postire, lacrimi, rugăciuni, privegheri." Să fi trăit Părintele antiohian izolarea și disperarea unei epidemii? Mai degrabă, marele predicator a trăit adânc duhovnicește acest praznic vestitor al Săptămânii Patimilor.

Căci îl vom vedea pe Cel ce a venit să aducă împăcarea omului cu Dumnezeu acuzat de blasfemie înaintea lui Dumnezeu, pe Cel care a venit să ne aducă pace și tămăduire sufletelor, scuipat și pălmuit ca unul care ar fi fost nedemn de numele de Om. Pe Cel ce a venit să ne aducă adevărata împăcare izvorâtă din iubire, răstignit ca un tâlhar și ca un potrivnic semenilor săi.

În această săptămână se cuvine să urmăm duhovnicește pașii Domnului către răstignire, să dorim să îl apărăm în fața judecătorilor, să ne arătăm statornicia în credință și să nu ne lepădăm de El acum, când suntem încercați. Să descoperim în singurătate și să înțelegem strigătul către Părintele ceresc! Și să pătimim și noi împreună cu Omul Iisus care a pătit pentru noi și și-a oferit viața pe Cruce ca răscumpărare! Cu încredințarea că El a trecut prin moarte biruind-o ca Dumnezeu, cu bucuria că puterile iadului au fost sfărâmate, cu credința că de lumina Învierii ne împărtășim și noi la fiecare Sf. Liturghie și cu nădejdea că dacă Hristos a înviat și noi vom învia!

† Mitropolit NICOLAE

mitropolia.us